

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
מאן דאמר	בבא קמא-מרובה											
וא"ר יוסי:	בבל לשון ארמי למה? או לשון הקדש או לשון פרסי?								ז	◊		פג.
אמרי:	לשון יוני לחוד, חכמת יונית לחוד.								!	◊		פג.
	וחכמת יונית מי אסירא?								ז			פג.
והאמר רב יהודה אמר שמואל משום רשב"ג:	(איכה ג) עיני עוללה לנפשי מכל בנות עירי - אלף ילדים היו בבית אבא, חמש מאות מהם למדו תורה, חמש מאות למדו חכמת יונית, ולא נשתייר מהם אלא כאן וכן אחי אבא בעסיא								ז	◊		פג.
אמרי:	שאני בית רבן גמליאל, שהיו קרובים למלכות								!	◊		פג.
וכדתניא:	המספר קומי הרי זה מדרכי האמורי, אבטלמוס בר ראובן התירו לו לספר קומי, מפני שהוא קרוב למלכות. של בית רבן גמליאל התירו להם לספר בחכמת יונית, מפני שקרובים למלכות.								!			פג.
	לא יגדל אדם את הכלב - אא"כ קשור בשלשלאות כל.										◊	פג.
תנו רבנן:	לא יגדל אדם את הכלב - אלא אם כן קשור בשלשלת, אבל מגדל הוא בעיר הסמוכה לספר, וקשורו ביום ומתירו בלילה.										◊	פג.
תניא, רבי אליעזר הגדול:	המגדל כלבים כמגדל חזירים.										◊	פג.
	למאי נפקא מינה?									ז		פג.
	למיקם עליה באורור.									!	◊	פג.
רב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן:	בבל כעיר הסמוכה לספר דמי										■	פג.
	תרגמה: נהרדעא.										■	פג.
דריש ר' דוסתאי דמן בירי:	(במדבר י') ובנחה יאמר שובה ה' רבבות אלפי ישראל - ללמדך, שאין שכינה שורה על ישראל פחות משני אלפים ושני רבבות, הרי שהיו ישראל שני אלפים ושני רבבות חסר אחת, והיתה אשה מעוברת ביניהם וראויה להשלים, ונבח בה כלב והפילה, נמצא זה גורם לשכינה שתסתלק מישראל.										◊	פג.
	ההיא איתתא דעלת למיפא בההוא ביתא, נבח בה כלבא, אמר לה מריה: לא תיסתפי מיניה, שקולי נביה. אמרה ליה: שקולי טיבותיך ושדיא אחיורי, כבר נד ולד.										◊	פג.
	אין פורסין נישבין ליונים וכו'.										■	פג.
ומי אזלי כולי האי?										ז		פג.
והתנן:	מרחיקין את השוכן מן העיר חמשים אמה									■	◊	פג.
אביי:	מישט שייטי טובא, כרסייהו בחמשים אמה מליא.									!	◊	פג.
	ומישט שלשים ריס ותו לא?									ז		פג.
והתניא:	בישוב - אפילו מאה מיל לא יפרוק									■	◊	פג.
רב יוסף:	בישוב כרמים									!	◊	פג.
רבה:	בישוב שובכין.									!	◊	פג.
	ותיפוק ליה משום שובכין גופייהו									ז	◊	פג.
	איבעית אימא: בדעובד כוכבים									!	◊	פג.
	ואיבעית אימא: בדהפקר									!	◊	פג.
	ואיבעית אימא: בדדיה.									!	◊	פג.
	הדרן עלך מרובה.										◊	

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קידמת-קודמת O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	---

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													מאן דאמר		בבא קמא-החובל	
פס:	מ																מימרא	
פס:	מ																	החובל בחבירו - חייב עליו משום חמשה דברים: בנזק, בצער, בריפוי, בשבת, ובושט.
פס:	מ																	בנזק כיצד? סימא את עינו, קטע את ידו, שיבר את רגלו, רואין אותו כאילו הוא עבד נמכר בשוק, ושמין כמה היה יפה וכמה הוא יפה.
פס:	מ																	צער - כואב בשפוד או במסמר, ואפילו על ציפורנו מקום שאינו עושה חבורה, אומדין כמה אדם כיוצא בזה רוצה ליטול להיות מצטער כך.
פס:	מ																	ריפוי - הכהו חייב לרפאותו עלה בו צמחים, אם מחמת המכה - חייב, שלא מחמת המכה - פטור חייתה ונסתרה חייתה ונסתרה - חייב לרפאותו, חייתה כל צורכה - אינו חייב לרפאותו.
פס:	מ																	שבת - רואין אותו כאילו הוא שומר קישואין, שכבר נתן לו דמי ידו ודמי רגלו.
פס:	מ																	בושת - הכל לפי המבייש והמתבייש.
פס:	ג																	אמאי? (שמות כ"א) עין תחת עין אמר רחמנא, אימא: עין ממש
פס:	ג																	לא סלקא דעתך
פס:	מ																	יכול סימא את עינו - מסמא את עינו, קטע את ידו - מקטע את ידו, שיבר את רגלו - משבר את רגלו? ת"ל: (ויקרא כ"ד) מכה אדם ומכה בהמה, מה מכה בהמה לתשלומין, אף מכה אדם לתשלומין ואם נפשך לומר, הרי הוא אומר: (במדבר ל"ה) לא תקחו כופר לנפש רוצח אשר הוא רשע למות, לנפש רוצח אי אתה לוקח כופר, אבל אתה לוקח כופר לראשי אברים שאין חוזרין.
פס:	מ																	הי מכה?
פס:	מ																	אילימא (ויקרא כ"ד) מכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת
פס:	מ																	ההוא בקטלא כתיב
פס:	מ																	אלא מהכא: (ויקרא כ"ד) מכה נפש בהמה ישלמנה נפש תחת נפש, וסמך ליה: (ויקרא כ"ד) ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו
פס:	מ																	האי לאו מכה הוא
פס:	מ																	הכאה הכאה קאמרינן, מה הכאה האמורה בבהמה לתשלומין, אף הכאה האמורה באדם לתשלומין.
פס:	מ																	והא כתיב: (ויקרא כ"ד) ואיש כי יכה כל נפש אדם מות יומת
פס:	מ																	בממון.
פס:	מ																	ממאי דבממון? אימא: במיתה ממש
פס:	מ																	לא סלקא דעתך, חדא, דהא איתקש למכה בהמה ישלמנה ועוד, כתיב בתריה: כאשר יתן מום באדם כן ינתן בו, ושמע מינה: ממון.
פס:	מ																	ומאי אם נפשך לומר?
פס:	מ																	תו קא קשיא לתנא: מאי חזית דילפת ממכה בהמה? לילף ממכה אדם
פס:	מ																	דנין ניזקין מניזקין, ואין דנין ניזקין ממיתה.
פס:	מ																	אדרבה, דנין אדם מאדם, ואין דנין אדם מבהמה
פס:	מ																	היינו דקתני: אם נפשך לומר, הרי הוא אומר: לא תקחו כופר לנפש רוצח אשר הוא רשע למות כי מות יומת, לנפש רוצח אי אתה לוקח כופר, אבל אתה לוקח כופר לראשי אברים שאין חוזרין.
פס:	מ																	והאי לא תקחו כופר לנפש רוצח למעוטי ראשי אברים הוא דאתא? האי מבעי ליה: דאמר רחמנא לא תעביד ביה תרתי, לא תשקול מיניה ממון ותקטליה
פס:	מ																	האי (דברים כ"ה) מכדי רשעתו נפקא, רשעה אחת אתה מחייבו, ואי אתה מחייבו שתי רשעיות.
פס:	מ																	ואכתי מבעי ליה: דקאמר רחמנא לא תשקול ממון ותפטריה
פס:	מ																	א"כ, לכתוב רחמנא לא תקחו כופר לאשר הוא רשע למות, לנפש רוצח למה ליה? ש"מ: לנפש רוצח אי אתה לוקח כופר, אבל אתה לוקח כופר לראשי אברים שאין חוזרין.
פס:	מ																	וכי מאחר דכתיב לא תקחו כופר, מכה מכה למה ליה?

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

בבא קמא-החובל		Talmud Navigator									
ממרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
אי מהאי, הוה אמינא: אי בעי עינו ניתיב, ואי בעי דמי עינו ניתיב, קמ"ל מבהמה, מה מכה בהמה לתשלומין, אף מכה אדם לתשלומין.	אמרי:									!	◇
עין תחת עין - ממון	תניא, ר' דוסתאי בן יהודה:										◇
אתה אומר: ממון, או אינו אלא עין ממש?										ז	
אמרת? הרי שהיתה עינו של זה גדולה ועינו של זה קטנה, היאך אני קורא ביה עין תחת עין?										!	◇
וכי תימא, כל כי האי שקיל מיניה ממונא										ז	
התורה אמרה: (ויקרא כ"ד) משפט אחד יהיה לכם, משפט השווה לכולכם										!	
מאי קושיא? דלמא נהורא שקיל מיניה, נהורא אמר רחמנא נשקול מיניה דאי לא תימא הכי, קטן שהרג את הגדול וגדול שהרג את הקטן, היכי קטלינן ליה? התורה אמרה: (ויקרא כ"ד) משפט אחד יהיה לכם, משפט השווה לכולכם, אלא נשמה שקיל מיניה, נשמה אמר רחמנא נשקול מיניה, ה"נ נהורא שקיל מיניה, נהורא אמר רחמנא נשקול מיניה.	אמרי:									ז	◇